

Székelyország – Autonómiatüntetés katalán mintára

Mindenki készülhet a március 10-i marosvásárhelyi tüntetésre, mert rendelkezésre állnak majd buszok, az összes háromszéki városból indítanak járatokat, és ha szükség, no meg igény mutatkozik, a községekől is – jelentette be tegnap az EMNP sajtótájékoztatóján Sánta Imre.

Az Erdélyi Magyar Néppárt társszervezője a nagyszabású, marosvásárhelyi autonómiatüntetésnek, Toró T. Tibor elnök Sánta Imrét delegálta a kezdeményező bizottságba, amely hétfőn megtartotta első hosszabb ülését. A Székely Nemzeti Tanács javasolta, hogy március 10., a Székely Vértanúk Napja 2013-tól legyen a Székely Szabadság Napja, és katalán mintára ezután minden évben ezen a napon utcai tiltakozással nyilvánítsák ki a székelyek autonómiaigényüket.

Az elképzelés szerint március 10-én Marosvásárhelyen a Székely Vértanúk szobránál várják a tüntetőket, beszédek hangzanak el, majd a tömeg a prefektúrához vonul fáklyákkal, ahol átadják petíciójukat a kormány helyi megbízottjának, ezt követően pedig a kultúrpalotában az SZNT ülésén átnyújtják a Gábor Áron-díjakat az idej kitüntetetteknek – vázolta a körvonalazódó forgatókönyvet Sánta Imre.

Az EMNP csatlakozott az SZNT kezdeményezéséhez, s a toborzásban és szervezésben is jelentős szerepet kíván vállalni. „Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a március 10-i tüntetésen erőt és egységet tudjunk felmutatni, ezért minden eszöközt bevet az EMNP országos szinten a mozgósítás érdekében” – hangsúlyozta Sánta Imre. Üdvözölte, hogy az MPP is csatlakozott a szervezőkhöz, és elmondta, világos állásfoglalást várnak az RMDSZ-től, a szövetség háromszéki vezetői bejelentették ugyan részvételüket, de az országos elnökség még nem nyilatkozott egyértelműen. Sánta Imre azonban a zászlóbotrány kapcsán kialakult konszenzus okán bíz benne, hogy az egységes fellépés megismétlődhet márciusban is, és minden politikai, illetve civil szervezet azon lesz, résztvevőket toborozzanak a marosvásárhelyi autonómiatüntetésre.

Az EMNP Háromszékről buszokat is indít az igény szerint, igyekeznek gondoskodni arról, hogy aki akar, eljuthasson a nagygyűlésre. A részleteket majd időben közlik – ígérte Sánta Imre, aki arra kérte az embereket: „a székely zászló alatt vonuljunk Marosvásárhelyre, a székely zászló alatt nyilvánítsuk ki autonómiaigényünket”.

Farkas Réka

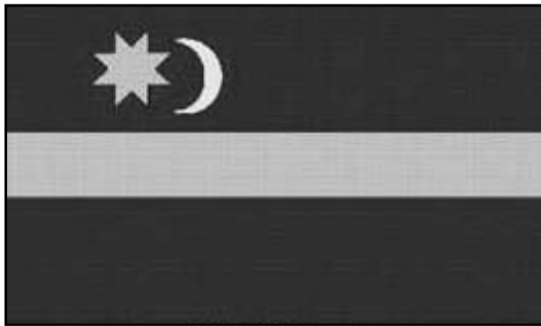
Háromszék/magyartudat.com

Öltöztessük kék-aranyba Székelyföldet!

– köszönet a magyar kormánynak,
a felvidéki magyaroknak a
székelyek melletti kiállásáért! –

A fenti mottó szellemében hétfőtől székely zászlók igényelhetők az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) és az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) jóvoltából.

A csíkszeredai (Petőfi Sándor utca 7. szám), a székelyudvarhelyi (Vár utca 4. szám), valamint a gergyószentmiklósi (Kosuth Lajos 10. szám) irodákban február 18-tól a készlet erejéig székely zászlót biztosítanak azoknak, akik vállalják, hogy a Székelyföld jelképének számító lobogót kitűzik saját portájukra, lakásuk ablakába. A zászlókért egyénileg felajánlott jelképes összeget a két szervezet a nemzeti

szimbólumok miatt pénzbírsággal sújtott személyek, intézmények támogatására fordítja.

György László, az Erdélyi Magyar Néppárt Hargita megyei elnöke elmondta: az EMNP arra buzdít mindenkit, bátran vállalja identitását és nemzeti jelképeinket, használatukkal jelezve, hogy a székelység nem engedi szimbólumainak üldözését, egyúttal kifejezi igényét Székelyföld autonómiája iránt.

A megyei elnök reményének adott hangot, hogy a lehető legtöbben részt fognak venni a március 10-én megtartandó autonómiatüntetésen Marosvásárhelyen, ahol egyúttal felhívják a figyelmet a román kormány régiósítási elképzeléseinek helytelenségére, hisz nem veszik figyelembe az ország történelmi régióit, tagadva Székelyföld létezését, mely területnek történelmi joga van a belső önrendelkezésre.

György László egyúttal megköszönte a magyar kormánynak, a felvidéki magyaroknak a székelyek melletti kiállását és a nemzetpolitikában való gondolkodást.

<http://szekelyhon.ro/magyartudat.com>

Tanulságos történet Wass Alberttől, az összetartás erejéről

– Tudják, én szegény fiú voltam és gyermekkoromban anyám elszegődtetett a községhez disznópásztornak. Maguk most nevetnek, pedig a disznók előtt megemelheti a kalapját minden ember. Tudják-e milyen jó szándékú, becsületes állatok azok?

Három éven át jártam ki a legelőre velők, tavasztól őszig. Megismertem őket. Hűségesekek, tisztességesek. Értik? Szerettek engem! Pedig én nem is voltam disznó, csak ember...

Nyelt egyet és egy pillanatig maga elé bámult a padlóra. Aztán folytatta:

– Egy őszön makkoltatni küldtek föl a hegyekbe. Akkor történt, hogy farkasok kezdtek kerülgetni a kondát. Volt a rám bízott állatok között egy, amelyik mindig külön járt a többitől. Egy rühes, sovány kis süldő. A többi nem tűrte meg maga között, mert, hogy maga alá piszkolt, fektiben. Mert a disznó nagyon tiszta állat, tudják-e, az elveri magát az ilyet. A konda szégyene volt ez a süldő. És éppen erre mentek rá a farkasok.

– Reggel történt, alig valamivel virradat után. Éppen kitereltem az állatokat a karámból s álmosan dűtöttem neki hátamat egy bükkfának, amikor a visítást meghallottam. A kis rühes süldő megint valamivel távolabb túrt a többitől s azt cserkésztek be a farkasok. Négyen támadtak reá egyszerre. De amikor én felütöttem fejemet a sivalkódásra, már valamennyi disznónak fönt volt a feje és a következő pillanatban az egész konda összeröfönt s mint egy roppant fekete henger rohant reá a farkasokra. Képzelnék csak el kétszázegynéhány disznót, tömötten egymás mellett, fölémelt ormánnyal rohanni, fújva és fogcsattogtatva! Szempillantás alatt elkergették a farkasokat s a kis rühes süldőnek néhány harapáson kívül semmi baja nem történt. Én pedig sokat gondolkoztam akkoriban azon, hogy miért is védte meg a farka ezt az egyet, akit amúgy is kitaszított maga közül s akit azután sem fogadott vissza soha. De csak most jöttem rá: azért, mert disznó volt az is.

– Hát látjátok, ezért szeretnék disznó lenni. Mert irigylem a disznóktól a szolidaritást, ami az én emberi farkámból hiányzik. Mi tanokat hirdetünk és jelszavakat halmozunk jelszavakra, de közben mindenki csak önmagával törődik, nemhogy a kisujját is mozdítaná másért. Ha akkor, ott az erdőn, az én disznófarkam is úgy viselkedik mint ma az emberi társadalom: rendre az egész farkát fölfalhatták volna a farkasok. Mint ahogy az embereket is fölfalja rendre a gonoszság és az önzés.” (Wass Albert)

A SZÉKELY SZABADSÁG NAPJA

AUTONÓMIA TŰNTETÉS

Marosvásárhely | 2013. március 10.

A Székely Nemzeti Tanács 2013. március 10-én, a Székely Szabadság Napján, 17. órától autonómia tüntetést szervez a Székely Vértanúk Emlékművénel, melyre minden, az autonómiáért tenni akaró szervezetet és magánszemélyt elvár.

Legyünk együtt a Székely Szabadság Napján!

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.